

tekstil

TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI AYLIK YAYIN ORGANI YIL:6 SAYI:88 HAZİRAN 1975

TÜSTAY
İŞÇİ SINIFI
FASİZME
GECİT
VERMEYECEKTİR

* adana Şube kongresi yapıldı *

Sendikamız Özbucak şubesinin genel kurulu 29 Haziran 1975 tarihinde Adana'da toplanmıştır.

Delegeler konuklar ve büyük bir dinleyici topluluğu önünde yapılan genel kurula Sendikamız Genel Başkanı Sayın Rıza Güven ve Disk Genel Başkanı sayın Kemal Türkler'de katılarak birer konuşma yapmışlardır.

Disk Genel Başkanı Kemal Türkler yaptığı konuşmada milliyetçi cephe ve Türk İş yönetici klğini eleştirmiştir.

Türkler konuşmasında özet olarak: «Ken dilerine milliyetçi cephe adını vererek hükümet kuranlar, Türk halkının yararlarını koruyamayacaklarsa Türk halkını tanımamaya devam edeceklerse mutlaka hükümetten çekilmelidirler. Hükümet koltuklarında oturmaya hakları yoktur» demiştir.

Ayrıca türkler İzmir'de Türk - İş'in uyguladığı genel grevide «göstermelik olarak değerlendirmiştir».

Sendikamız genel başkanı Rıza Güven de yaptığı konuşmada sarı sendikalar ve MC hükümetini eleştirmiştir. Güven özetle: «Bugüne kadar sarı sendikaların çemberinde bulunan Adanalı Tekstil işçi kardeşlerimizin üstünde sarı sendika bulutu artık dağılmaya başlamıştır» demiştir.

Konukların konuşmalarından sonra di- van seçimi yapılmış ve çalışma raporunun okunmasına geçilmiştir.

Çalışma raporunda özet olarak dünya- daki devrimci hareketlerin büyük bir tırman- ma içinde bulunduğu belirtilmiş ve işçi sınıfının toplumlarının en ilerici kesimlerini teşkil ettiği ve zaferlerin mutlaka işçi sınıfının damgasını taşıması gerektiği belirtilmiştir.

Türkiye ile ilgili bölümde ise MC hükümetinin faşizan tutumlar içinde bulunduğu ve açık faşizme doğru bir gidişin hedeflendiği belirtilmiştir. Sendika uyuşmazlıklarında tek geçerli yolun Referandum olduğu bildirilen raporda daha sonra Tekstil sendikasının Adana'daki faaliyetleri anlatılmıştır.

Daha sonra seçimlere geçilmiş ve seçimler sonucunda aşağıda isimleri yazılı olan arkadaşlar yönetime geçmişlerdir.

Biz yeni seçilen arkadaşlara işçi sınıfının her alanda verdiği mücadelede yönetici olarak üstlendikleri görevlerini yapmalarında başarılar dileriz.

Yönetim kurulu :	Onur Kurulu
Başkan Mehmet Bulut	İsmail Canlı
Sekreter Mehmet Erbil	Hüseyin Akdeniz
Üye Rüstem Kış	Resul Berek
Üye Ali Rıza Aybay	Mustafa Bozkurt
Üye Şinasi Kayışçı	Vahap Al
Üye Nuray Geçimoğlu	Denetim Kurulu
Üye Murat Ünal	Hüseyin Çetin
Üye Ali Güngör	Emin Gökdeniz
Üye İlhan Akdeniz	İncir Bilengör
Üye Yaşar Huvas	Mahmut Kırık
Üye Mustafa Ç...	Omer Elmas

urfa Şubesi açıldı

Sendikamız bütün yurt çapında ki örgütlenme faaliyetlerinin bir parçası olarak Urfa'da bir şube açmıştır.

Büyük bir işçi kalabalığının katıldığı Şubenin açılış gününe Sendikamızın Genel Sekreteri Yunus Kara'da gitmiştir.

Şubenin yönetimine atanan arkadaşlara gelecek olan mücadelelerinde başarılar dileriz.

SSK GENEL

KURULU

TOPLANDI

Geçtiğimiz günlerde SSK genel kurulu toplanmıştır. Bilindiği gibi SSK genel kurulu karar alma konumunda bulunmayan ancak bir danışma organı durumundadır. Bu genel kurula işçi temsilcileri, işveren temsilcileri ve hükümet temsilcileri katılır.

İşçi temsilcileri olarak genel kurula Türk İş yetkilileri çağırıldılar. Türk İş bugün işçi sınıfımızı temsil edemez işçi sınıfının temsilciliği konusunda DISK'in söz sahibi olduğu gerçeği görmemezlikten gelindi.

Disk çağırılmadı. Disk'in SSK'nın işleyiş konusunda getireceği işçi sınıfının yararına eleştirilerde korkuldu. Disk diye bir konfederasyon yok kabul olundu. Ancak son günlerdeki Disk'e akın akın geçmeler de mi görünmüyordu.

Bütün işveren ve işveren temsilcilerinin ve de işverenlerden yana sendikaların katıldığı genel kurul «al gülüm ver gülüm» şeklinden öte bir sonuç vermedi.

Ne işverenlerin SSK'ya olan ve milyarlarca varan borçlarına bir çözüm getirildi.

Ne sigortasız olarak kaçak işçi çalışmalarının önüne geçmeyi hedefleyen kararlar alındı.

Ne sözü edilen ilaç fabrikası meselesi çözüme ulaştırıldı.

Ne işçilerin aldığı ücretten değil de asgari ücretlerinden primlerini ödeyen işverenlerin durumu çözümlenebildi.

Bunlar zaten bu nitelikleriyle oluşan bir genel kurulda çözülemeyecek sorunlar. Üstüne üstlük genel kurulun bir «ağlama Duvarı»ndan öte bir yeri olmaması da var.

İşçi sınıfının bir sosyal güvencesi olarak görev yapması gereken SSK'nın bu konuyla bu işlevini yerine getiremediği ortadadır.

İŞVERENLERİN SSK'YA OLAN PRİM BORCU 2,5 MİLYONA ULAŞTI

Sosyal Sigortalar Kurumu Genel Kuruluna sunulan, 1974 yılı çalışma raporunda, işverenlerin kuruma olan prim borçlarının 1973 yılına oranla yüzde 46,28 artarak 2 milyar 567 milyon 351 bin 455 liraya çıktığı, para darlığı, iflaslar ve şirketlerin kısa ömürlü oluşları nedeniyle yeterince prim tahsilati yapılamadığı açıklanmıştır.

SSK'nun 1973 yılında 1 milyar 755 milyon 95 bin 98 lira olan işverenler prim alacaklarının 1974 yılında 812 milyon 256 bin 356 lira arttığı kaydedilen raporun "dava ve icra işleri bölümünde, 1975 yılına 905 bin 308 icra takibi dosyası ile girildiği açıklanmış, daha sonra şöyle de nilmiştir.

"Takım konusu alacakların bir kısmı iflaslı hukuklara ait bulunmaktadır. Sadece İstanbul ve Ankara Hukuk İşleri Müdürlüklerinde 3 bin 29 dosyadan toplam 63 milyon 930 bin 305 liralık alacak iflas konusudur. Tüm şubelerimizde de 1974 yılında 8 bin 97 adet 80 milyon 728 bin 117 lira 61 kuruş tutarında iflas yoluyla takibe geçilen dava mevcuttur. Bilindiği üzere iflası karara bağlanan bir borçlu aleyhine cebri icra işlemleri yürütmeyeceği ve iflas masasının ödemesine intizar gerektiği cihetle bu alacak kısmının tahsilatı da kurum imkanları dışına çıkmaktadır. Takip konusu prim alacaklarımızın bir kısmı da dernekler ve kooperatiflerle, sendikalara aittir. Sadece İstanbul ve Ankara Hukuk İşleri Müdürlüklerine dernek ve cemiyetlerin 73 dosyadan 954 bin 593 lira 40 kuruş, sendikaların 37 dosyadan bir milyon 139 bin 515 lira 79 kuruş ve kooperatiflerin 85 dosyadan 3 milyon 676 bin 173 lira 61 kuruş borçları mevcuttur. Takip konusu alacaklarımızın tahsilatı çok güç bir bölümü de spor kulüplerine ait bulunmaktadır. Tüm şubelerimizin sadece 1974 yılındaki alacakları 651 dosyadan 6 milyon 275 bin 212 lira 99 kuruş tutmaktadır. Lokanta, bar ve pavyonlardan olan alacaklarımızın da bir bölümü tahsil zorluğu ve imkansızlığı ile karşı karşıya kalmaktadır. Sadece 1974 yılı alacağı ise 3 bin 547 dosyadan 9 milyon 374 bin 900 lira tutmaktadır.

Bu durumdaki işyerlerinin binaları kendilerine ait olmaması, menkul eşyasının pek az bir bölümünün haczinin mümkün olması ve sık sık el değiştirmeleri sebebiyle tahsilat fevkalade zorluk göstermektedir. Bunların dışında devletleştirilen özel yüksek okulların kanun gereği tahsilatı durdurulan 2 milyon 748 bin 61 lira prim borcu, Almanya'ya giden prim borçlularından olan alacaklarımız ve devlet teşekkülleri ile iktisadi kamu teşebbüslerinin alacaklarımız ve devlet teşekkülleri ile iktisadi kamu teşebbüslerinden olan alacaklarımızın cebri icra yoluyla tahsilatı imkansız olmaktadır. İcra tahsilatın yeterince yüksek olmamasının en önemli nedeni ise icra meurluklarının çalışma durumu olmaktadır."

KIDEM TAZMİNATI'ndan kârlı çıkan işverenler oldu

İşçi kıdem tazminatlarını 30 güne çıkartan yasa geçtiğimiz günlerde kabul edildi. Ancak bu mesele hakkında bazı şeyleri bilmemiz gerekir.

Şunu açıklıkla söyleyebiliriz ki, bu işte kâr edenler yine işverenler olmuşlardır.

Bu güne kadar kıdem tazminatlarının yükseltilmesi konusunda etkin bir demokratik mücadele verilmiştir. Bu mücadele sonucunda işverenler artık kıdem tazminatlarını yükseltmek zorunda kalmışlardır. Özellikle DISK'e bağlı sendikalar toplu sözleşmelerde zaten yasal süre olan 15 günün üzerinde kıdem tazminatları alıyorlardı.

Parababaları her konuda olduğu gibi es kiden beri izledikleri bir taktiğide bu konuda gösterdiler.

Ne yaptılar?

İşverenler kendi çıkarlarına ters gelen yani sömürü düzenlerine ters gelen konularda onları kabul etmemek için ellerinden gelenleri yaparlar. Her çeşit örgütleri ve siyasal yapıdaki partileri aracılığıyla kendi isteklerini yaptırırlar. Ancak karşıdaki güçler başta işçi sınıfı ve toplumun diğer demokrat ve yurtsever güçlerinin ağırlıklarını koydukları konuların karşısında yapacak bir şeyleri kalmazsa, o meseleye sahip çıkarak ancak yozlaştırmak suretiyle kabul ederler. Bunun için siyasal yapıdaki partilerini işe koşarlar.

Kıdem tazminatları meselesinde de böyle olmuştur.

Artık işçi sınıfının ve onun örgütlerinin bu mesele üstünde verdikleri demokratik mücadele sonucunda geri adım atmak durumunda kalan işverenler bu sefer meselenin yozlaştırılması uğruna çabalarını yoğunlaştırdılar.

Ve bunda da muaffak oldular.

Bir yönüyle bakarsak 30 gün olarak kıdem tazminatları kabul olundu. Bu sorunun bir yönü. Acaba bu yasalasırken üstünde ne gibi oyunlar döndürüldü. Şimdi bunları görelim:

Bilindiği gibi kıdem tazminatları yasası kabul olunurken bir de «Fon» meselesi ortaya çıktı.

Nedir bu fon?

Bütün işverenler işçilerin 9000 TL. geçmemek kaydıyla bir aylık ücretlerini bir FON'da toplayacaklardır ve tazminatlar bu fondan ödenecektir. Peki ama işverenler tıpkı SSK'da olduğu gibi, bu parayı fon'a vermezlerse ne olacaktır? Yeni yasayla işçinin kıdem tazminatının yükü işverenin üzerine alınmıştır. Üstelik de işverenler bu fonda biriken parayı avans ve kredi olarak alıp işletebileceklerdir. İşçinin ise düşürülen kıdem tazminatının nasıl ve ne kadar süre bekleyerek alabileceği karanlıktadır.

Kıdem tazminatlarını işverenler kendi ceplerinden ödemeyip, bir FON dan ödeyeceklerine göre: Artık her biriniz fabrikalarımızdan rahatlıkla atılabiliriz. İşçi ve emekçi sınıflarımızın karşısında açıkça yer alan MC hükümetinin çıkarttığı bu yasa ile işverenlere daha bir güvence sağlanmış, işçilerin ise olmayan güvenceleri kuyunun dibine daha da itilmiştir.

Gelelim işin diğer yönüne.

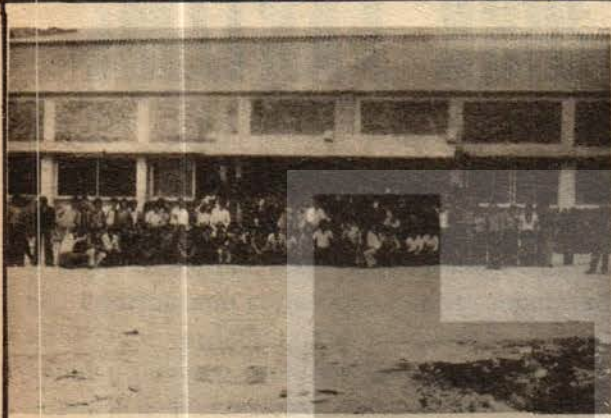
İşçiler istedikleri gibi son maaşları tutarında da kıdem tazminatı alamayacaklardır... Bu konuda getirilen bir değişiklikle işçilerin alacakları son maaş tutarı ne olursa olsun asgari ücretin 7,5 katından fazla kıdem tazminatı alamayacağına getirmektedir.

Bu yasa ile iş güvenliği yok edilmiştir... İşverenler böyle maddi yükümlülükten kurtulduklarından istedikleri zaman diledikleri kadar işçiyi işten atma olanağına sahip olmuşlardır.

Burada ortaya şu sonuç çıkmaktadır ki DISK'in ilkelerinden biri olan «işçi sınıfının devlet yönetimine katılması için mücadele» sorunlarımızı halletmede daha önem kazanmaktadır. Aksi takdirde ne kadar zorlarsak zorlayalım partileri ile iktidarda oldukları için kazananlar hep işverenler olacaktır.

NARİN'DE DİRENİŞ

NARİN İŞÇİLERİ TOPLU SÖZLEŞME HÜKÜMLERİNE UYMAYAN İŞVERENE KARŞI DİRENİŞE GEÇTİLER

Çerkezköy de kurulu Narin Mensucat işyerinde işçiler; işverenin toplu sözleşmeden doğan haklarını uygulamaması nedeniyle direnişe geçtiler

700 Narin işçisi «haklarımızı istiyoruz» diyorlardı.

700 Narin işçisi «bizlerin gasbedilen hakları işverenin kasasında mı kalacak?» diyorlardı

700 Narin işçisi işçi sınıfının şanına yakışan birlik ve beraberliklerini bu direnişte dostlarına ve düşmanlarına gösterdiler

ve haykırıyorlardı
İŞÇİYİZ GÜÇLÜYÜZ - İŞÇİYİZ HAKLIYIZ diye...

Narin Mensucat işyeri İşverenler Sendikası Başkanı Halit Narin'in fabrikası .Ortado-

ğu ve Balkanların en büyük fabrikası olarak planlanmış Tekstil Sendikasında kenetlenen Narin işçileri toplu sözleşmeyi imzaladılar. Ancak her gün «Çalışma barışından», «sözleşme hükümlerinin geçerliliğinden» söz eden «Sayın Halit Narin'in» işyerinde toplu sözleşme hükümleri uygulanmadı.

Çalışan işçilere iş elbisesi verilmiyordu.

İşçiler zehirlenmelere karşı sözleşmede olan süt ve yoğurt bile verilmiyordu.

Ücretlerde farklı muamele ediliyordu.

Sular plastik kaplarda ve

sıcak olarak veriliyordu.

Halbuki sözleşmede bütün bunlar uygulanmalıdır deniliyor. İşveren ise bunları uygulamadığından bir sabah fabrika durdu. Ve işçiler Çerkezköy halkına yayınladıkları bildiride «direnişimiz işverene karşıdır, haklarımızı gasbeden onları k a s a s ına yığan işverene karşıdır» diyorlardı.

İki gün süren direniş sırasında, Asker gelecek dediler polis gelecek dediler hepimizi işten atacağız dediler. Ama hiçbir tutmadı

İşçiler haklılıklarının verdiği birlik ve güçlülükle direnişlerini başarıya ulaştırdılar.

Narin işçisi şimdi yarınlarına daha bir güzel bakıyor... Çünkü ülbirliği yaptıkları zaman nasıl bütün düğümlerini çözeceklerini gördüler ve gösterdiler

DİSK Genel sekreteri İbrahim Güzelce kimdir ?

7.9.1922'de İstanbul'da doğdu. İlk okulu bitirdikten sonra Meslek Okulu'na devam etti, buradan Mürettip olarak mezun oldu. Zorunlu hizmetini Urfa Belediye Matbaası'nda tamamladıktan sonra İstanbul'a döndü ve 1940 yılında İstanbul Basın Teknisyenleri Sendikası'nın üyesi olarak sendikal eylemlere katıldı.

1948'de İstanbul Basın Teknisyenleri Sendikası'nın Profesyonel Genel Sekreterliğine seçildi. Daha sonra, Türkiye Basın Sanayi İşçileri Sendikası (Basın-İş) adını alan bu örgütün Genel Başkanlığına getirildi. 1963 yılına kadar Genel Başkanlık görevini sürdüren Güzelce, 1964-65 yıllarında Türkiye Lâstik-İş Sendikası'nın Genel Sekreter Yardımcılığı ve Eğitim Müdürlüğünü yaptı. Bu tarihten 1967 yılı sonuna kadar da gene Basın-İş Sendikası Genel Başkanlığı görevini sürdürdü.

13 Şubat 1961'de, Anayasa Mahkemesince kapatılan Türkiye İşçi Partisi'nin kurucuları arasında yer aldı. 13 Şubat 1967 yılında, sendikası Basın-İş adına, Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) in kuruculuğunu yaptı ve DİSK'in Genel Sekreterliğine getirildi. Görevleri ile ilgili olarak çeşitli Uluslararası sendikal toplantı, kongre ve gezilere katıldı. Cumhuriyet, Milliyet, Akşam, Forum, Gece Postası, Hergün, Yön gibi çeşitli gazete ve dergilerde Sosyal-Politik yazıları ile ilk Yeni İstanbul Gazetesi'nin açtığı Dünya Hikâye Müsabakası'na «İp Meselesi» adlı hikâyesiyle katılarak derece aldı ve İstanbul Radyosu'nda da bir piyesi oynandı.

1967 yılından beri Berlin'de Telegraf Gazetesi'nde Müretti polar olarak çalışan ve 1971'den, yeniden DİSK Genel Sekreterliğine seçildiği tarih olan 24 Mayıs 1975 tarihine kadar Alman Sendikalar Birliği (DGB) Berlin Yabancılar Bürosu'nda Danışman olarak görev yapan Güzelce evli olup, iki erkek çocuğu vardır. Kendisi Almanca bilir.

DİSK FAŞİZME

Bir yandan batı uygarlığının değer ölçülerini yaşamın temel ilkesi olarak benimseyenler, diğer yandan çıkarlarına ters düştüğü için çağın yeniliklerini geri tepmeye çalışanlar var. Bireysel yada örgütsel olarak bu çatışmalar sürdürülmekte. Değişme ve gelişmelerin gerisinde kalanlar, değişmeyi çok hızlı biçimde yapma hayali içinde bulunanlar, batı uygarlığı düzeyine hesaplı ve akılcı yoldan varılmasını savunanlar var.

Yeniliklere karşı olan sınıf sayısal bakımdan yüzlerle, binlerle oranlanamayacak kadar azınlıkta olmalarına rağmen ulus üzerindeki egemenliklerini sürdürmekteler. Hem de 1973 ekim seçimlerinde bölük pörçük siyasal partiler olarak büyük bir yenilgiye uğramış olmalarına rağmen. Uzun süren hükümet bunalımlarından sonra bir araya gelerek ortak çıkarlarını sürdürdükleri iktidarlarını kurmuşlar, toplumun benimsemediği bir devlet biçimini devletin gücünü kullanarak sürdürmekteler. 1961 anayasasını rafa kaldırmışlar. Aslında kurdukları rejimin ismi FAŞİZM. DİR. Fakat bunu öylesine ustalıkla sürdürmektedirler ki, çoğu aydınların bile gözünden kaçmaktadır. Onlara göre Türkiye'de demokrasi alabildiğine işlenmektedir. Bir yandan devletin kolluk kuvvetlerini özgürlük için savaşanlara karşı kullanırken diğer yandan özel eğitim kâmpalarında yetiştirilen komandolarla kardeş kanı akıtılmakta, katilleri yakalanmamaktadır. Devlet hazinesi iki ayda talan edilmiş, yolsuzlukların hesabının sorulmasına ilişkin öneriler yasama organlarında boğulmaktadır. Yargıtay kararları hiçe sayılıp TRT'nin başına zorla tutuculuğu ile tanınmış, haberleşme ile uzaktan yakından ilgisi olmayan mol'a bir genel müdür getirilmiştir. Bütün bu oyunların ardında demokrasi diyebilmek Türk

KARŞI İLERİCİ ÖRGÜTLERLE OMUZOMUZA

ve dünya kamuoyuna yutturmak için yıllardır kullandıkları en büyük işçi örgütünün yöneticilerine İzmir'de sözde genel grev denilen bir direniş yapması için olanak verilmiştir. Sendika özgürlüğünü ellerinden aldıkları işçilerin 15-16 haziranda yaptıkları direniş düzenlediler diye sıkı yönetim ilan edip Disk yöneticilerini aylarca tutuklu olarak yargılayanlar, yasak olduğunu söyledikleri eylemi yapacağını önceden bildiren Türk İş genel başkanına İzmir'in elektrik fabrikasının ana şalterini indirmesine gözyummakla kalmayıp kolluk kuvvetlerince güvencesi sağlamaktadır. İzmir gibi milyonluk bir kentin ana elektrik şalterini bırakın güvenlik kuvvetlerini oranın bekçisi kimseyi yaklaştırmı mı?

İzmirde genel grev yapacağız diyen pek sayın Halil Tunç'un bu kararına karşı genel grev yasalarımıza göre suçtur diyen sayın Demirel, diyelim ki, Halil Tunç'un blöf yaptığını sanarak gereken tedbirleri alamadı. Ve yine diyelim ki İzmir'deki güvenlik kuvvetleri şalteri indirip sekiz saat başında bekleyerek işçileri zoraki olarak çalışmaktan alıkoymayan Halil Tunç'a engel olması gereken vali ve emniyet müdürü uyudular. Olay bir suç eylemi yapmak şöyle dursun yapacağını söyleyen Disk yöneticileri olsaydı acaba ne olurdu diye düşündünüz mü hiç. Bu kararı veren Disk yöneticileri daha eyleme geçmeden tutuklanmaz mıydı. Hele hele Disk genel başkanı elektrik şalterini indirmeye yeltenseydi daha yaklaşırdı neler olurdu...

İşte bu gerçekleri bilerek Faşizme karşı savaşmaya karar veren Disk genel kurulu tüm ilerici demokratik kuruluşların yanı sıra 12 mart muhtırasının verildiği günden beri faşizme karşı açıkça savaşan CHP ile de güçbirliği yapılması gerektiğini saptamıştır. İlerici

ve demokratik güçler ismen sayılmadığına göre bu savaşta görev almak isteyen tüm devrimci güçler Disk'in saflarında yer alabilirler.

Kapsam bakımından kendilerini içinde saymayan bazı siyasal örgüt temsilcileri Disk'i CHP kuyrukçuluğu ile suçlamaktadırlar.

İşçi sınıfının partisi olmayan CHP ile güçbirliğini eleştirenlere işçi sınıfının bir tek siyasa örgütü olması gerekirken kısa zamanda 5 siyasal partiye bölünene ne demeli?

Faşizme karşı savaşı sürdüren ve halkın % 40 ile bütünleşmiş bir siyasal parti ortada dururken % 5 ini bile temsil edemeyen 5 sosyalist partinin hangisi seçilmeliydi?

1961 de kurulan TIP denemesi ortada. Tek parti olmasına ve de 15 milletvekili ile yasama organlarına gelecek kadar güçlü bir Partinin kapatılmasına olanak veren 141-142 maddelerin değiştirileceğini programına alan ve tek başına iktidara gelme şansı bulunan bir siyasal partiyle öncelikle güçbirliği yapılmasına karşı çıkılmamalıdır.

Kapalı olan faşizmi gittikçe açığa çıkararak ve emekçi halkın iktidarını zorla önlemek için devletin kolluk kuvvetlerini saldırganların destekçisi durumuna getiren Cephe Hükümetine karşı akılcı yolda kavga verilmesini amaçlayan Disk eleştirilmemelidir.

Disk'i nkurulduğu günlerden beri akılcıca sürdürdüğü politikada sapma yoktur.

Onu yörüngesinden çıkarmak hevesinde olanlar yanılmaktadırlar. İşçi sınıfının tüm emekçilerle birlikte iktidar olmasının ilk koşulu demokrasinin tüm kuram ve kuralları ile işler duruma gelmesidir.

Açık faşizm çabalarının yoğunlaştığı şu günlerde Disk'in politikasını eleştirme yanlışlığına düşenler sonunda hatalarını anlayacaklardır. Ne varki iş işten geçmiş olmasın...

= faşistler sendika kongrelerine saldırıyor

İşçi sınıfı ve emekçi halk düşmanı miliyetçi Cephe hükümetinin kurulmasıyla birlikte faşist saldırılar gün geçtikçe hızlanarak sürmektedir. Sokak ortalarında gençlerin ve öğretmenlerin öldürülmeleri demokratik derneklerin saldırılara uğramaları her gün basın dan bile izlenebilmekte.

Bu saldırılar gittikçe işçi sınıfının üstüne doğru bir eğim gösteriyor. Parababalarının sömürü düzenlerini rahatça karşı hiçbir ses olmadan yürütebilmeleri artık güç. Çünkü işçi sınıfımız ve emekçi halkımız meselelerine sahip çıkıyor. Demokrasi cephesi gün geçtikçe kuvvetleniyor.

Ancak demokratik güçlerin faşizm heveslilerine karşı demokrasiyi savunmaları mücadelesini sürerken faşist bozuntuların saldırıları devam ediyor. Hatta artıyor.

Geçtiğimiz günlerde iki sendika kongresinin basılması olayı kanımızca bir dönüm noktası.

Devrimci sendikacılığın gelişmesi işverenleri ve işverenlerden yana sendikacıları epeyi ürkütmüş. Bu durumda hazırlanan çeşitli oyunların içinde devrimci sendikaların güçlenmemesi için kongrelerin basılarak DİSK'e katılmalarını önlemek de var.

Sendikaların toplantılarının dağıtılarak bu gelişimin önüne geçileceğini sanıyorlarsa çok aldanıyorlar. Çünkü tarihin tekerleğinin geri döndürmek imkânsızdır. Sarı konfederasyonların içinde kalınılamayacağını ve o birlikler de işçi sınıfı mücadelesinin verilemeyeceğini anlayan sendikalar tabii ki DİSK bünyesine katılacaklardır.

DİSK YÖNETİM KURULU SENDİKA KONGRELERİNE KATILAN İŞÇİLERE SALDIRILMASI OLAYLARINI ŞİDDETLE KINADI

Seydişehir'de düzenlenilen sendika kongresinden bir gün önce kongreye katılan işçiler, faşist komandoların engellemesine ve saldırısına uğramıştır.

Seydişehir'deki bu olayı tek bir olay olarak görmek o-

Bizce iki sendikanında toplantısının basılmasının altında yatan budur. Disk'e girilmesini önlemek.

Bilindiği gibi geçtiğimiz günlerde Seydişehir'de bulunan Özgür Maden İş sendikasının genel kurulu dışarıdan bir faşist grup tarafından basılmıştır. İşçilerin DİSK'e bağlı Maden İş Sendikasına geçmek için topluca almış oldukları kararın kongrede yenilenmesinden korkanlar -Kim oldukları açıktır- bunu önlemek için bir saldırı olayı tezgâhlayarak, kongrenin devamını önlemişlerdir.

Aynı günlerde Ankara'da toplanan Köy İş Sendikasının genel kurulunda işçi olmayan faşist komandolarca basılmıştır.

İşçi sınıfının özgürce sendikalaşması ve anayasal bu örgütlerin kongrelerini toplayabilmeleri yasaların güvencesi altındadır. Ancak bu yasal haklarını kullanan sendikalara karşı saldırı düzenleyen saldırganlar MC hükümetine güvenerek kendilerini yasaların da üstünde görmekteydiler. Bu gibi saldırılar ve hiç bir güçün işçi sınıfının Disk bayrağı altında kenetlenmesini önlemeye gücü yetmeyecektir...

Şu unutulmamalıdır; yıllarca süren demokrasi mücadelesi sonucunda kazanılmış demokratik mevziler üç beş sokak saldırganının faşist terörü ile terkedilmeyecek alınan mevzilerin geliştirilmesi uğruna mücadele edilecektir. Bu tür bütün anti demokratik girişimler karşısında demokrasiye inanan ve onun korunmasını ve geliştirilmesini isteyenlerin kurdukları demokrasi duvarına çarpılarak parçalanacaktır.

lanacağı yoktur. Aynı gün Türkiye'nin başkenti Ankara'nın merkezinde KÖY YSE-İŞ 5'inci Bölge Sendikası'nın Genel Kurulu'na, dışardan gelen, sendika üyesi olmayan bir grup komando silâhla işçiler üzerine saldırmış ve ateş sonunda 2 kişinin yaralanmış olması bu gerçeği kanıtlamaktadır.

Devletin kolluk kuvvetleri Kongreyi basanları tutuklayacağına 8 işçiyi gözaltına

almıştır ve bunları polis arabasına bindirirken dışardaki komandoların tartaklamalarına göz yummuştur.

Bu ve diğer bir yığın somut örnekler de göstermektedir ki, faşizan hareketler, DİSK'in uzun bir süreden beri yaptığı çeşitli uyarılar doğrultusunda bir seyir izlemiş, Cephe Hükümetinin faşizmi açık bir hale getirme çabaları doğrultusunda gelişmiş, giderek demokratik ve sendi-

DİSK GENEL YÖNETİM TOPLANDI

Disk Genel Başkanı Kemal Türkler, açılış konuşmasında «yurdumuzda kapalı Faşizm biçiminde sürdürülmek istenen uygulamanın, giderek açık Faşizme dönüştürülmek istediğine dikkati çekeriz.» dedi.

12 Temmuz 1975 günü Merter Sitesi'nde MADEN-İŞ Sendikası Eğitim Salonu'nda çalışmalarına başlayan ve üç gün süre ile toplanacak olan DİSK Yönetim Kurulu'nu açılış konuşmasında, Genel Başkan Kemal TÜRKLER, TRT Genel Müdürü İsmail Cem ile ilgili Danıştay'ın yürütmeyi durdurma kararının Cephe İktidarınca tanınmayarak TRT'nin işgali ile başlayan devlet kadrolarındaki memur kıyımının, giderek, çok büyük boyutlara ulaştırıldığını, daha sonra, bu işgal olayına paralel olarak, Cephe Partileri'nin iktidara gelmesiyle başlayan faşizan hareketlerin, örneğin; öğretmenlerin, öğrencilerin öldürülmesi üniversitelerin, öğrenci yurtlarının basılması, Gerede ve Diyarbakır olaylarının yaratılması biçiminde gelişen zincirin en son halkasının 9 Temmuz 1975 Çarşamba gecesi Bursa'da bir öğrencinin daha öldürülmesiyle her geçen gün biraz daha genişlemesini şiddetle kınamış ve Türkiye'yi yakın gelecekte büyük tehlikelerin beklediğine işaret ederek, bu sorunlarla ilgili olarak özetle şöyle demiştir :

«Cephe İktidarı iş başına geldiği günden başlayarak Anayasamıza ve Yasalara aykırı bir tutum içine girmiştir.

Cephe iktidarından güç alan ve komando

kal hak ve özgürlüklerin ortadan kaldırılmasını hedef alan bir yörüngeye sokulmuştur.

Halkımızın, Milli Kurtuluş Savaşı ile başlayan demokratik özgürlüklerine sahip çıkma mücadelesini kırma, Türkiye'yi, âdeta açık bir faşizm ortamına dönüştürerek, tüm emekçi halkımızı yerli ve yabancı sermayenin egemenliği altında tutma çabaları daha da belirgin bir duruma gir

miştir. Şu husus açık ve kesinlikle bilinmelidir ki, başta işçi sınıfımız olmak üzere köylü, memur, esnaf, aydın gibi alın teriyle geçinen tüm emekçi halkımız faşizmin bu açık tırmanışına yol veremeyecek, Anayasal ve demokratik haklarına mutlaka sahip çıkacaktır.

Cephe hükümetinin, yurdumuzu karanlık bir döneme sürüklemek çabalarını bilmekte olduğumuzu tüm hal-

denilen faşist taslaklarının öğretmenlere, öğrencilere saldırarak onları öldürme veya yaralamaları, öğrenci yurtlarını basmaları ve Orta Doğu Teknik Üniversitesi gibi öğretim kurumlarını çalışamaz hale getirmeleri, Gerede ve Diyarbakır olaylarını yaratmaları, bu iddialarımızın somut birer örneğidir.

DİSK'in başkanlar kurulu, Yönetim Kurulu ve yürütme kurullarının yaptığı çalışmalar sonucu önemli kararlar alınmıştır.

Bu alınan kararlar gelecek sayımızda sizlere iletileceğiz.

DİSK BAŞKAN VEKİLLERİ SEÇİLDİ.

Disk Genel Yönetim kurulu toplantısında Disk Genel Başkan Vekillikleri için de seçim yapılmıştır.

Seçim sonuçlarında:

Tekstil Sendikası Genel Başkanı
Rıza Güven,

Petkim Sendikası Genel Başkanı
Mehmet Kılınç,

Genel Başkan Vekilliklerine getirilmişlerdir.

kımıza duyurur, devletin kolluk kuvvetlerinin âdeta desteği ile düzenlenen ve Cephe Hükümetinin seyirci kaldığı komandoların kongreleri en gellemek için işçilere saldırıda bulunması, onları yaralamak gibi faşizan eylemlerini şiddetle protesto eder, durumu kamuoyuna duyurmayı bir görev biliriz.

20 yılda emeklilik bir

Son günlerde basınımızda ve meclislerde sözü çok edilen çalışan kadınlara «verilen 20 yılda emekli olma» meselesi var.

Şöyle bir düşünülünce çalışan işçi kadınlarımıza büyük bir iyilik havası veren bu girişim biraz altı değilince ortaya bir sürü karanlık nokta çıkarıyor.

Şimdi baştan alarak soruna yaklaşmaya çalışalım.

Bilindiği gibi bugün memleketimizde 5 milyon kadın tarımda, yarım milyon kadın hizmetler sektöründe ve yarım milyon kadın da sanayide çalışmaktadır. Sanayide en çok kadın işçi işkolumuz tekstil ve kimya işkolunda çalışmaktadır.

Erkek işçiye göre ucuzluğu nedeniyle «sanayii devriminde» sonra sanayii alanında çalıştırılan kadın işçiler meselesi daha sonra önemli sorunlar da beraberinde getirmiştir.

Kadınlarımız toplumda bir yönüyle ana olarak bir yönüyle de emekçi olarak katkıda bulunurlar. Hem evde hemde işte çalışmalarını ve çalışma koşullarının elverişsizliği sözkonusu olan işkollarında yoğunlaşmaları nedeniyle erkeklerden daha fazla yıpranmaktadır. Bu sebeple erken bir tarihte emekli olma meselesi savunulmaktadır.

Meseleye bu yönüyle bakılınca iyi. Yani çalışma hayatının çok yönlü ve yıpratıcılığı erken emekli olmalarını gerekli kılmakta. Bu yönüyle herkes bunun yanında yer alabilir.

Ama gelelim meselenin diğer yönüne:

Milliyetçi Cephe Hükümeti bu soruna yaklaşırken işçi kadınlarımızın erken emekli olmalarını bunun zorunlu olduğunu düşünerek eğilmediğini yasanın geri kalan kısımlarına bakarak anlıyoruz. Şöyle ki:

Çalışan kadınlara 20 yılda emekli olabilmeleri için bazı şartların yerine getirilmesi isteniyor.

Nedir bu şartlar;

— 5000 işgünü sigorta ve emeklilik primi ödemiş olmak kaydıyla ,

— 18 yaşından önceki çalışma sürelerini hiçbir şekilde göz önüne alınmaksızın,

— % 70 yerine, % 60 oranında emekli maaşı almayı kabul etmeleri şartıyla Bu şartların anlamı ne demek oluyor

1 — Emekli maaşlarında % 10 gibi önemli bir eksikliği kabullemek zorunda kalacaklar,

2 — 18 yaşından önceki çalışmalarını süresinde ödedikleri primlerden vazgeçerek ve bu farkı SSK ya bağışlayacaklar ,

3 — 20 yıldan fazla çalıştıkları her yıl için % 2 artacak emekli maaşı oranıyla ancak 25 yılda yine eskisi gibi % 70 üzerinde emekliliğe kavuşabilecekler.

Tasarıda olan hükümlerin yerine getirildiği takdirde 20 yılda emeklilik.

Demekki bu yasa tasarısı hiç bir şekilde çalışan kadınlarımızın toplumdaki yerlerini iyileştirmek ve içinde buldukları zor çalışma koşullarının semeresi olarak erken emeklilik imkânı tanımıyor. Bütünüyle bir yutturmaca görünümünde.

Neden?

Bilindiği gibi işçi kadınlarımız genellikle 18'den önce 12-13 yaşından itibaren çalışmaya başlarlar. Fabrika'larda görürüz yaş ortalaması epeyi Küçüktür. Getirilen tasarıda 18 yaşın öncesi hiç çalışılmamış kabul olunuyor. Hiç çalışılmamış demeyelim çünkü o zamanki çalışmalarının prim ve vergileri kesiliyor cebimizden sadece bağış olarak.

Diğeri ne % 10 luk düşük ücrete razı olmak. Emekli olacaksın amma emekli maaşındaki % 10 luk indirim kabul edeceksin.

Diğerinde ise öyle bir öneri varki, çalışan işçiyi 5 yıl daha çalışmaya adeta mahkûm ediyor. Yani 20 yılın üstüne 5 yıl daha

YUTTURMACADIR...!

çalışırsan 25 yılını tamamlarsan bu beş yılda emekli maaşın % 2 artarak emekli olduğunda % 70 üzerinden emekli maaşı alacaksın. Kısacası çalışan kadınlarımızı yine 25 yılda emekli olmalarını sağlamak bir ölçüde de ona mecbur etmek için gerekli herşey yapılmış.

Bu açıkça bir yutturmaca. İşçi kadınlarımıza önemli bir hak vermiş gibi görünüp, altını deştiğinde ise hiçbir şey olmayan bir «emeklilik hakkı».

Milliyetçi Cephe Hükümetinin kadınların çalışma koşullarını göz önüne alarak getirdiği 20 yılda emeklilik tasarısı işte bu.

Özellikle dikkati bir meseleye çekmek isterim, bu yıl yani 1975 yılı bütün dünyada kadın yılı olarak ilan edilmiş ve kutlanmaktadır. Açık oturumlar yapılmış, konferanslar tertiplenmiştir. İşte M.C. hükümetinin 1975 kadın yılı olarak kadınlara armağanı.

Çalışan kadın topluma katkısı itibariyle emeklilik hakkının azaltılması muhakkak gerçekleşmesi gereken bir sorun. Özellikle bizim gibi emperyalist sömürünün altında bulunan ve ekonomik gelişmenin yarattığı sosyal ilişkiler içinde köyde veya kentte kadınların durumu göz önüne alındığında meselenin önemi daha çok ortaya çıkar.

Ancak şunu hemen söyleyelim ki, çalışan kadınlarımızın hakları da verilecek olan demokratik mücadelenin sonucunda kazanılacaktır. Böyle işverenlerden yana işleyen sistemlerde getirilecek olan bütün yasalardan bizleri değil de bu düzenin savunucularının işine gelen şeyler olduğunu bilmeliyiz.

DiSK'in genel kurulunda bu mesele üzerinde de durulmuştur. Genel kurulda bir kadın delegenin belirttiği gibi, «bizim gibi sosyo-politik şartlarda bulunan ülkelerde kadınların evde avrat-tarlada İrgat olmaktan kurtarılması» bugün için bütün demokratların

gövidir. Gene bu arada şunu hatırlatalım: Kapitalist sistemlerde özel olarak kadınların kurtuluşu diye bir mesele söz konusu olmaz. Eğer sistem bir bütündür ve sistem çarkları bütün insanları çemberi içinde voryuyorsa, buna karşı mücadele de ortak olarak verilmelidir. Çünkü sorun kadın işçinin 20 yılda emekliliği değil bu insanı insana köle yapan, üretimdeki toplumsalığı mülkiyette bireyciliğe mahkûm eden sistemin değiştirilmesidir.

Fakat her alanda yapılan girişimlere karşı o konudaki doğru önerilerimizi iletmek demokratik işleyiş içinde görevlerimiz arasındadır. Bir yandan önerilerimizi iletirken diğer yandan yapılan işlerin kitlelerin gözleri önünde teşhir edilmesi gerekir.

İşte bunları göze alarak diyoruz ki:

Eğer 20 yılda kadın işçilerimizin emekli olma sorununu çalışan kadınların topluma hem ana hemde emekçi olarak katkıda bulunmaları dolayısıyla fazla yıpranmalarını göz önüne alarak kabul etmek istiyorsak,

1 — Emeklilik maaşlarında hiçbir indirim yapılmamalıdır,

2 — 18 yaşından önceki çalışmaları hesaba katılmalıdır.

3 — Emekliliğiyle birlikte kendisinin ve çocuklarının bütün sosyal güvenceleri devlet tarafından garanti altına alınmalıdır.

İşte ancak bu şartlar yerine getirildiği zaman kadınlarımızın özel durumlarını göz önüne alarak bir sosyal güvence sağlamış oluruz. Bunun dışında olan bütün girişimler bir yutturmacadır. öteye geçmeyeceklerdir.

Bu hakların kazanılması sadece kadınların mücadelesine bağlı bir olay değildir... Bunlar demokratik mevzilerin kazanılması açısından başta işçi sınıfı olmak üzere bütün demokrat güçlerin ortak mücadeleleri sonucunda olacaktır.

FAŞİZM

Ülkemizde son günlerdeki gelişmeler Faşizm meselesine yeniden eğilmemizi gerektirmektedir.

Çünkü son günlerde yurdumuzun dört bir yanında faşist militanlar tarafından çeşitli saldırı eylemleri planlanmakta ve uygulanmaktadır. Bunlar sonucunda bir çok yurser, demokrat ve sosyalist saldırılara uğranmakta, öldürülmekte, dükkanlar tahrip edilmekte, her yerde «faşist pusu» lar kol gezmektedir. Gençlerimiz okullarında ve yurtlarında bu saldırılara maruz kalmaktadırlar... Görevlerini yapan yurtsever öğretmenlerimiz saldırılara uğramakta, evleri kurşunlanmaktadır. İşçilerimizin kongrelerinde grevlerinde, toplantılarında faşist komandolar bir baskı olarak kullanılmaktadır.

Kitapevleri basılmakta, kitaplar yakılmakta, faşizmin «meşhur» kitap düşmanlığı her yerde rastlanan olayların bir parçası olmaktadır.

Bütün bunların yanında siyasi partilerin toplantıları kanlan önlenmeye çalışılmakta, böyle toplantıları dağıtmak için tabanca bile kullanılmaktadır. Bu gidiş nereye doğru olmaktadır ?

Biz bu olayları değerlendirdiğimiz de faşizm meselesini, faşizmin ne olduğunu yeni den gözler önüne sermekte fayda gördük.

Faşizm sermayedarların, parababalarının kendi kazançlarını arttırmak için başvurdukları en kanlı diktatörlükleridir. Yani burjuvazinin bile içinde bir azınlık olan tekeleci sermaye, yani en kodaman parababaları «fazla

kâr» hırsıyla başvurdukları, kendilerine karşı en ufak bir «sesi» bile kanla bastırmayı hedefledikleri bir sistemdir.

Demek ki faşizm, kapitalizmin belli bir gelişimi sonucunda ortaya çıkar. Dolayısıyla işçi sınıfı bilimi açısından kapitalizme karşı olmadan faşizme karşı çıkılmaz. Aksi halde faşizme karşı etkili bir mücadele verilemez.

Nasılki bir ağacın içinden yeşerdiği kökü kesmeden, dallarını ne kadar budarsak budayalım yine o ağaç gelişirse, faşizmde kökü olan kapitalizme karşı çıkmadan sadece faşizmle mücadele verilemez.

Faşizmi, belli bir buhranın içine giren parababalarının başvurdukları bir sistem olarak niteledik. Çünkü artık parababaları eski burjuva demokrasisi şartlarında bile istediklerini yaptıramazsa, gelişen işçi sınıfı ve emekçi halkın demokrasi mücadelesini önleyemez hale gelmişse, işte o zaman bütün bu kendi «demokrasilerini» bile yıkmayı göze alarak en kanlı, diktatörlüklerini faşizmi teşgâhlarlar.

Faşizm sermayenin bir bölümünün işine gelen bir sistem olduğuna göre, başlıca düşmanı işçi sınıfıdır. Tabii bunun yanında ülkede demokrasiden yana bütün edemokrat ve yurtseverleride kan'lar karşılar .

Parababaları bu mücadeleleri önleyemez hale geldiklerinde, kendi demokrasilerin de bile olan bütün sınıf ve tabakaların ekonomik demokratik ve siyasi örgütlerine hayat hakkı vermek istemezler. Çünkü kendi sistemlerinde bile işler kendi yıkımlarına doğru gelişmektedir.

İşte bu durumda kendi çıkarlarını kan ateş ve cinayetle korumaya çalışırlar. Sermayenin böyle durumda başvurduğu kanlı diktatörlüğe faşizm denir.

Dünya da faşizm uygulamalarını kısaca görelim. Faşizm sözcüğü İtalya'da Mussolini'nin partisinin ismidir. Mussoloni döneminde İtalya'da «kara gömlekliler» adı verilen faşist militanlar vasıtasıyla tam bir terör dönemi yaşanmıştır. Sokak ortalarında insanlar öldürülmüş, kitaplar yakılmış ve kendileri gi-

bi düşünmüyenlerin içinde buldukları bütün ekonomik demokratik ve siyasi örgütler kapatılmıştır. Fabrikalarda işçiler «kara gömlekliler» denilen faşist militanların gözetimi altında çalıştırılmıştır. Sorgusuz sualsiz tutuklamalar birbirini izlemiştir .

Faşist uygulamaların kalesi sayılan Hitler Almanyası.

Ülke içinde gözleri sınıf mücadelesinden ayırarak militarist ve şövenist uygulamalarla dünyaya milyonlarca insan kaybettiren hitler faşizmi.

SS kıtaları ve Gestapo isimli polis teşkilâtıyla Alman işçi sınıfı ve emekçi halkı üzerine kan kusturan hitler faşizmi.

Kitapların yakıldığı, faşist SS kıtalarının sokak ortalarında insan avına çıktıkları Hitler Faşizmi.

Almanya'da da önce SS kıtaları vasıtasıyla başlayan saldırılar gittikçe gelişmiş ve Hitler'in Nazi Partisi'nin az sayıda Milletvekili ile hükümete girmesinden sonra iyice hakim olan faşistler kısa sürede çeşitli oyunlarla diğer partileri ve ortağı olan «liberat» partiyi de ezerek iktidara zorla hakim olmuştur. İktidara gelmek için, karşısındaki demokrat yurtsever ve sosyalistleri yok etmek için geçen sayımızda da okuduğunuz gibi, tarihe «reichstag yangını» diye geçecek olan provakasyonu tezgahlamıştır.

Döktükleri bütün kanlar kendi sonlarını biraz daha yaklaştırmıştır. Sonunda Mussolini İtalyan Halkı tarafından ayaklarından asılarak, Hitler ise Alman halkının elinden canını kurtarmak için intihar ederek ölmüşlerdir. Bütün faşist yönetimler aynı sona mahkumdür.

Bura da kısaca bazı şeyleri belirtmekte yarar vardır.

Faşizmin gelmesi sadece parabalalarının isteğine bağlı olan bir şey değildir. Yani parabalaları yönetemez hale geldiklerinde

piyasaya çıkarttıkları bir sistem değildir faşizm. Faşizmin gelip gelememesini tayin eden önemli bir faktör ülkede ki demokrasiden yana güçlerin ve işçi sınıfının örgütlenme düzeyinin durumudur. Faşizme karşı güçlü bir demokrasi cephesinin yaratılması ve faşizme karşı etkin birmücadele, parabalaları ne kadar isterlerse istesinler böyle bir girişimi önler. En fazla geldikten bir müddet sonra inine tıklılır.

Faşizme karşı en etkili ve kalıcı mücadele işçi sınıfının öncülüğünde verilir. Çünkü kapitalist toplumlarda en ilerici en devrimci ve mücadeleyi sonuna kadar götürececek olan tek güç işçi sınıfıdır.

Kısaca toparlayacak olursak:

— Faşizm sermayenin en kanlı diktatörlüğüdür.

— Faşizm burjuvazinin bile içinde bir azınlık olan tekelci sermayenin, yani en kodaman parabalalarının burjuva demokrasisini bile ortadan kaldırmamasıdır.

— Faşizm, kapitalizmin belli bir gelişim sonucunda ortaya çıkan bir sistemdir. Yani faşizm, kapitalizmin bir ürünüdür.

— Faşizm, işçi sınıfı ve emekçi halk için kan cinayet ve katliamdır.

— Faşizm Bilimin sanatın ve insanlığı düşmanıdır.

— Faşizm gelebilmesi sadece parabalalarının isteğine bağlı olan bir şey değildir. Demokrasiden yana güçlerin durumları da faşizmin gelmesini etkiler.

— Faşizme karşı mücadele işçi sınıfı öncülüğünde verilir. Çünkü günümüzde en devrimci sınıf işçi sınıfıdır.

faşizm, kapitalizmin bir ürünüdür

KOM TEKSTİL işçileri aramızda

400 işçinin çalıştığı KOM TEKSTİL işyeri de sendikamızın yaptığı örgütlenme faaliyeti sonucu saflarımıza katılmıştır.

Yıllardır sendikasız olarak çalışan işçiler işverenin işçilerin sendikalaşmalarını önleyen tutumunu kırarak devrimci Tekstil saflarına katılmışlardır...

Çeşitli sendikalar tam 5 defa işyerinde yetki almak için girişimlerde bulunmuşlardır. Ancak işveren işçiler tam sendikaya girmek isterken vaatlerini ve baskılarını yoğunlaştırıp bu girişimi daha doğmadan önlemiştir.

İşçiler sendikalaşmanın gerekliliğini içlerinde duymaya başlamışlar ve karşılıklı haklarını ancak devrimci sendikalar da diğer işçi kardeşleriyle birlik oldukları zaman alabileceklerini kavramışlardı.

Ve Tekstil İşçileri Sendikası saflarına geldiler. Yapılan toplu sözleşme görüşmeleri sonucunda başarılı bir sözleşme imzalanan bu işyerinde işçiler birlik ve beraberliklerinin zaferini geçen hafta topluca yaptıkları geze de kutladılar.

Devrimci Tekstil Sendikası ve binlerce tekstil işçisi adına Kom Tekstil'in yiğit işçilerine deriz ki:
BUNDA SONRA EL ELE,
OMUZ OMUZAYIZ...

Sunjüt

SUNJUT'TE GREV 120. GÜNÜNDE

Geçen sayılarımızda da bahsettiğimiz gibi Beyoğlu şubemize bağlı Sunjüt fabrikasında Sürdürülen grev 120. gününü doldurmuştur.

İşçilerin çok iyi bir dayanışma içinde olduğu Sunjüt işyerinde işverenin son teklifi de işçiler arasında gizli oy ve açık sayım yapılan bir usulle oylanmıştır. Ancak artan hayat pahalılığı ve ülkenin içinde bulunduğu sosyo politik durumda işverenin teklifi işçilerin -2 si hariç- oylarıyla red edilmiştir.

Ayazağa maslak yolu de-

İspanya'daki Karabaşel tutukluveinden uluslararası sendika örgütlerine mektup. Aziz Kardeşlerimiz:

Bu bir kaç satırı sizlere arabaşel tutukluveinden yazıyor ve sizlerin aracılığıyla dünyanın her yanındaki işçilere gösterdikleri dayanışma ve destekten ötürü sağ olun, var olun demek istiyoruz. Temyiz Mahkemesinin İspanyol işçileri için zafer demek olan son kararında sizlerin de büyük rolü olduğunu belirtmek istiyoruz. Gerçekten dayanışma ve birliğin zaferidir bu ve uluslararası işçi sınıfı ve sendika dayanışmasının unutulmaz bir örneği verilmiştir.

Bizlerin saliverilmesi için işçilerin ve halkın bir çok kesiminin birlik içinde yürüttüğü büyük mücadeleciler kampanyası karşısında diktatörlük gerilemek zorunda kaldı. Avrupa'nın bu sonuncu faşist rejimi can çekişir durumda olmakla birlikte, baskı politikasını sürdürüyor ve hemen hergün yeni kurbanlar veriyoruz. Biz altı kişi halâ tutukluveindeyiz ve öbür binlerce tutuklu ve siyasi sürgün saliverilecekleri günü bekliyorlar. İlk hedefimiz genel aftır ve demokratik özgürlüklerin sağlanmasıdır. Şundan kuşumuz yoktur ki, her zaman olduğu gibi, bu yüce hedefe en kısa zamanda ulaşmakta sizlerin faal ve topyekün desteği olmaktadır.

Mücadeleciler selamlarla,
Not: G. Salve Zamora Tutukluveindedir.

J. M. Zapiko
F. Soto
M. Kamaşo
N. Sartoriyus
E. Saborido

reboyu caddesinde bulunan Sunjüt fabrikasında işçilerin bir tek söz var dillerinde:

Devrimci sendikamızın desteği ve bizlerin birlik ve beraberliği er ve geç zaferin bizlerde olmasını sağlayacaktır. »

**İşçiyiz Güçlüyüz
Devrimci Tekstil'de birliğiz**

AKSU İPLİK GENEL MÜDÜRÜ «İSTENMEYEN ADAM» İLAN EDİLDİ.

Antalya'da kurulu bulunan ve Ant Birlik'e bağlı Aksu İplik Fabrikasında geçtiğimiz günlerde önemli olaylar olmuştur.

MC Hükümeti tarafından atanan yeni genel müdür 5 i sendikamızın şube yönetim kurulunda görevli olan ve 1 i de üyemiz 6 işçinin işine son vermiştir.

İşçi sınıfının yasalardan doğan sendikalaşma hakkına indirilmiş bir darbe olan bu girişim karşısında 2 arkadaşımız Cumhuriyet meydanında ölüm orucuna başlamış, diğer işçi arkadaşlar da fabrikalarında yemek boykotuna başlamışlardır.

Özünde devrimci Tekstil Sendikasına karşı olan bu tavır toplu sözleşme görüşmelerinde işçilere karşı da bir yıldırma politikası olarak karşılanabilir.

Ancak işverenlerin işçilerin yıldırma politikası olarak uyguladıkları bu işten atma olayı Antalya'lı işçi arkadaşlarımızın birbirlerine ve sendikalarına daha çok kenetlenmelerine sebep olmuştur.

İşçi sınıfını böyle olaylarla alt edebileceklerini sananlar aldandıklarını Antalyalı işçilerden aldıkları cevapla iyi anlamış olsalar gerktir.

Bu cevap karşısında iyice telaşlanan işverenler yeni bir oyun tezgâhladılar. Yeni oyunları ortaklarla işçileri karşı karşıya getirmektir.

Köylülerin ürünlerini satmalarına yardımcı olan bu kooperatif bir yönüyle tarımdaki parababalarının çıkarlarına hizmet eden bir konumu var. Köylülere sağladığı bu ufak çıkarlar karşılığı olarak onlarla işçileri kanlı çatışmalara sokmaktan bile kaçınmayan kooperatif yöneticileri bu amaçla 800 - 900 ortığı fabrikaya topladılar.

Ama bu oyunları da tutmadı.

Gerçekler ortadadır.

6 işçinin işten çıkarılmasının altında nelerin olduğu bizlerce iyi bilinmektedir.

Bu bölgeye DISK'e bağlı sendikaları sok-

mayacağız, eğer varsa onların bölgeden sökülüp atılması için elimizden geleni yapacağız» diye karar alanlar kimlerdir iyi bilinmektedir.

Fabrika fabrika dolaşan ve DISK aleyhine çalışan müdürleri bütün Antalya'lı işçiler bilmektedir.

Bütün bu olayların ardında yasaların çiğnendiği ortadadır. Sendikalaşmaların baskıyla önleneyeği görülmemiştir. Çünkü işçi sınıfı kendi çıkarlarını savunacak sendikaların DISK'e bağlı sendikalar olduğunu iyi bilmektedir.

Antalya'da olanlar ülkemizde MC hükümetinden aldığı hızla gelişen olayların bir halkası olması bakımından ilginç ve endişe vericidir.

basın bülteni

Tekstil İşçileri Sendikası Rıza GÜVEN Aksu İplik Fabrikası'nda gelişen olaylarla ilgili olarak Basına yaptığı açıklamada özetle şöyle demiştir :

"Bu davranış açıkça işçi sınıfının Anayasa'dan doğan sendikalaşma hakkına indri hakkına indirilmiş bir darbedir.Olayı üzüntü ve kaygıyla karşılıyoruz.Çünkü, bugün iktidarda bulunan Cephe Hükümeti'nin işverenlerden yana davranışlarını bu gibi olayların gittikçe arttıracığından kuşku luyuz.Antalya Şube Yöneticileri'nin işten çıkarılmaları gelecek günlerin neler getireceğini küçük bir örneği olarak da değerlendirilmelidir. Bu antidemokratik davranışın önüne geçmek için yasal bütün girişimlerde bulunmakta kararlıyız.

GENEL GREV

GENEL GREV NEDİR ?

İzmir'de Türk iş'e bağlı sendikaların uyguladıkları «Genel Grev» üzerine son günlerde tartışmalar yoğunlaştı.

Biz öncelikle genel grev'in ne olduğuna değindikten sonra, İzmir'de ki uygulamalar ve sonra gelişen olaylara değineceğiz ....

Genel Grev işçi sınıfının belli bir siyasi olay karşısında, siyasi taleplerini belirtmek, sosyal bir güç olarak gücünü göstermek üzere giriştiği toptan işi bırakma demektir.

Yani fabrikaların üretiminin durdurulması ve işçilerin kendi siyasi taleplerini kabul ettirmek için başvurdukları bir direniştir.

İşçi sınıfının bu önemli hakkı büyük mücadeleler sonucunda batı ülkelerinde egemen sınıflara kabul ettirilmiştir. Ancak ülkemizde bu hak hala sağlanamamıştır. İşçi sınıfının gücünün göstermesi bakımından önemli olan genel grev mevcut iktidarlarca devamlı yasadışı ilan edilmiştir. Ancak günümüzde bu hakkın işçi sınıfına sağlanması için mücadeleler verilmektedir. Özellikle Disk'in 5. Genel Kurulun da alınan bir karar da «genel grev hakkının kazanılmasını» içermektedir.

Ancak şu unutulmamalıdır ki, genel grev hakkı işverenlerin kolayca verebilecekleri bir hak değildir. Bu uğurda binlerce işçi canı dökülmüş nice insanlar idam sehparlarında hayatlarını kaybetmişlerdir. Bu hak ta işçi sınıfının uzun bir mücadelesi sonucunda kazanılacaktır.

Genel Grev hakkının kazanılması işçi sınıfı hareketinin siyasi merkezileşmesiyle orantılı olarak kazanılacaktır. Bunun dışında, siyasi bir birlikten yola çıkmayan genel grev olamaz.

İşte bu sebeplerden ötürü genel grev sözünü «Genel siyasi grev» olarak adlandırmalıyız .

Gelelim İzmir'de Türk İş tarafından yapılan genel grev olayına.

Yukarda da belirttiğimiz ilkeler ışığında değerlendirdiğimizde buna genel grev diyemeyiz. Ancak bu olayın Türkiye'de ilk defa yapılıyor olması ve sebepleri arasında çeşitli nedenlerin bulunmasına rağmen bu grev olayını yadsımiyoruz.

İzmir'de ki bu genel grevin altında yatan neden bizlerin kanısınca, işçi sınıfının herhangi bir siyasi talebini belirtici yahut böyle bir yolda güç gösterisi olarak değerlendirilmemelidir.

Bilindiği gibi son günlerde işçiler akın akın devrimci sendikalara koşmaktadırlar. Türk İş yöneticileri artık sonlarının yaklaştığını ve sarı sendikacılığın yıkılmakta olduğunu gördüklerinden böyle «yutturmaca» olaylarla tabanlarını tutacaklarını sanmaktadırlar. Ancak şu unutulmasın ki, yıllardır işçi sınıfı üzerinde yaptıkları sarı sendikacılık oyunları böyle bir iki olaylara izleri silinecek gibi değildir. Yıllardır çeşitli dolaplar çevir, bir genel grevle bunları silmeye çalış. Yok beyler yok işçi sınıfı sandığımız gibi değil artık.

Ama Türk İş yöneticilerinin amaçları ne olursa olsun, birliklerini, güçlerini birleştirdikleri zaman neler yapabileceklerini dosta düşmana gösteren İzmir'li işçi kardeşlerimizi bu mücadelelerinden dolayı kutlarız.

Çünkü işçi sınıfı durunca hayatın da durduğunu göstermişlerdir.

Çünkü işçi sınıfı durunca, işverenlerin sahibi oldukları makinelerin birer demir yığınından başka birşey olmadıklarını göstermişlerdir.

Çünkü işçi sınıfı durduğu zaman güçlerinin nerelere kadar vardığını, ve işçi sınıfı isteyince neler yapabileceğini göstermişlerdir.

İzmir'li işçilerin bu demokratik patlaması karşısında işverenlerin içine düştükleri telaşboşuna değildir.

Onlar da anlamışlardır, işçi sınıfının gücünü. Ve bunun için daha genel grev sözü ortaya atılınca bağırmaya başlamışlardır.

Milliyetçi Cephe hükümeti bile tavır almaktan kaçınmıştır. Alamazdı da çünkü direkt olarak ortaya çıkarsa olayların bütün sorumluluğunun kendinin olacağını anlamıştır.

Ancak grev olayı bittikten sonra bunun izlerini silmek ve işverenlerin bu olay dolayısıyla söylediklerini yerine getirmek için çeşitli girişimlerde bulunmuşlardır. Olaylar karşısında aktif tavır almadığı gerekçesiyle Valiyi işten el çektiler.

Emniyet müdürünü istifa ettirmek zorunda bırakmışlardır.

İşçileri böyle bir olaya karıştırları için cezalandırmak yoluna gitmişlerdir.

Ancak şu unutulmasın ki, genel grev işçi sınıfının en tabii hakkıdır. İşverenlerin kendi isteklerini yaptırmak için ellerindeki sürü-

lerce silahları bulunurken işçileri kendi silahlarından mahrum etmek hedefi er geç geçiyecektir.

Yalnız başta da söylediğimiz gibi böyle bir hak bizlere işverenlerce hibe edilmeyecek işçi sınıfı demokratik mücadelesiyle bu hakkını alacaktır.

Genel grev hakkı yasadışı sayılamaz.

Genel grev hakkı işçi sınıfına tanınmalıdır.

DİSK'in 5. genel kurulu kararlarında olan «genel grevin tanınması» bizler için yol gösterici olmalıdır.

DİSK'in bu kararını gerçekleştirmek için el ele omuz omuza mücadele vermeliyiz.

Genel grevin yasalaşması bizlerin hünerli ellerimizin ve yaratıcı aklımızın eseri olacaktır.

**GENEL GREV HAKKIMIZ
İÇİN MÜCADELE EDELİM...!**

SENDİKAMIZDAN

HABERLER

SAFLARIMIZA KATILAN İŞYERLERİ

Örgütlenme Büromuz ve Şube Yöneticilerimizin içinde buldukları örgütlenme faaliyetleri sonucu olarak son günlerde bazı işyerleri saflarımıza katılmış bazı işyerlerinde de yetki almak için Bölge Çalışma Müdürlüklerine başvurulmuştur.

Aşağıda son günlerde saflarımıza katılan işyerleri çıkartılmıştır :

- Roja Örme Sanayii/Bakırköy
- Boyacıgiller Boyahanesi/Eyüp
- Uğur Boyahanesi/Mahmutpaşa

Bunların dışında yetki istenilen Bölge Çalışma Müdürlüklerine başvuru işyerleri de aşağıya çıkartılmıştır.

- Butik Necati
- Yüksel Örme Sanayii

ALINAN GREV KARARLARI

Toplu sözleşmelerde anlaşma sağlanamayan ve işyerlerinde işverenlerin tutumları üzerine grev kararı almış bulunduğumuz fabrikalar ise şunlardır :

- Ruhi Kirişçioğlu/Yedikule
- Tekstil Örme San.Koll.Şti./Beyoğlu
- Galeri Edip/Beyoğlu

FABRİKA GEZİLERİ DEVAM EDİYOR

Yapılan toplu sözleşme hükümlerinde bulunan geziler devam etmektedir.

BİTEN TOPLU SÖZLEŞMELER

Sendikamızın Toplu Sözleşme Dairesi yoğun bir çalışma temposu içinde bulunmaktadır.

Toplu sözleşme görüşmeleri devam eden işyerleri aşağıya çıkartılmıştır :

- Kaftan Export/Mahmutpaşa
- Nalbantoğlu/Topkapı
- Roja Örme/Bakırköy
- Dinarsu/Çerkezköy
- Avrupa İplik ve Çorap/Beyoğlu
- Mithat Giyim/Mahmutpaşa
- Meriç Tekstil/Edirne
- Derby Konfeksiyon/Beyoğlu

Biten Toplu Sözleşmeler :

- Boyacıgiller Boyahanesi
- Gülören Giyim Sanayii
- Topkapı İplik
- Fi-San Fisto
- Gi-San Giyim Sanayi
- Yeni Tekstil Herko
- Kom Tekstil

Devam eden toplu sözleşmelerde bazı işyerlerinde işverenlerin uzlaşmaz bir davranış içine girmeleri sonucunda uyuşmazlığa gidilmiştir. Uyuşmazlıkta olan işyerleri şunlardır :

- Doğan İstekoz/Volkan Mensucat/Topkapı
- Asma İplik/Çerkezköy
- Sedef Triko/Beyoğlu
- Uğur Boyahanesi/Mahmutpaşa
- Hanlıoğlu/Beyoğlu

Dinarsu'dan sonra Meriç

Tekstil'de de ZAFER.

referandumu kazandık.

İşkolumuzdaki 2. gerçek referandum Edirne'de bulunan Meriç Tekstil işyerinde uygulanmıştır. Yapılan referandum da meriç tekstil in yigit işçileri sarı teksif sendikasına bir kez daha hakettiği dersi verdi.

Biz eskiden beri işçi sınıfının özgürce sendikasını seçmesini savunduk. Bunun en geçerli yolunun gizli oy açık sayım referandum olduğunu söyledik.

Meriç Tekstil de olanlar istegimizin nedenini ve bizlerin endişelerini en iyi gösteren belgelerdir. İşçiler tekstil Sendikasında örgütlendiler. Ancak Teksif Bölge çalışmaya «işçilerin çoğunluğunun kendisinin üyesi olduğu» gerekçesiyle başvurdu. Biz ise bu başvuruya itiraz ettik. Ancak Bölge çalışma müdürlüğü kendisine verilen evraklar üzerinde yaptığı tetkikler sonucunda:

«Meriç Tekstil işyerinde çalışan 197 işçiden 176 sı teksif 56 sıda tekstil üyesi olduğu anlaşıldığından tekstil sendikasının itirazının reddine bu işyerinde toplu sözleşmesi yapmaya yetkili sendikanın teksif olduğuna karar verildi.»

Bu durumda sendikamız iş davalarına bakmakla görevli Edirne Asliye 2. Hukuk Mahkemesine başvurdu. İtirazı inceleyen mahkeme sayın hakimi İsmail Türken ise verdiği kararda:

«Bölge çalışma müdürlüğünün celp edilen 3.6.1975 günlü kararı ve dayanaklarının incelenmesinden muteriz ve muterizinalayh sendikaya mensup işçilerin tesbitine imkân bulunmadığı müşahade edildiği gibi işçi iradelerlerinin fiili duruma uygun olarak tesbiti bakımından bu gün için tatbik edilmekte olan işçi oylamasına gitme yoluna baş vurmanın işçi iradesinin en isabetli şekilde belirlenmesine yarayacak tek ve geçerli yol bulunduğu sonucuna varılmıştır» deniliyordu.

Bu karar üzerine Meriç Tekstil de referandum yapıldı.

Referandum sonucunda:

120 oy Tekstil'e

46 oy teksife çıktı.

İşçiler kendilerini temsil edecek olan sendikalarını bilinçli iradeleri ile seçerler.

Meriç Tekstil'in yigit ve devrimci işçilerine binlerce tekstil işçisi ve onların devrimci sendikaları Tekstil olarak:

Saflarımıza Hoş Geldiniz diyoruz...

Belli başlı ülkelerde MEBUS MAAŞLARI

ÜLKELER	PARLAMENTERLERİN BİR YILLIK BRÜT ÜCRETLEMESİ	BİR YILDA BİRAY BAŞINA DÜŞEN MİLLİ GELİR (%)	PARLAMENTER ÜCRETLEMESİNİN BRÜT MİLLİ GELİRİNNE GELİŞİM KAKKATI (%)	BİR YILLIK BRÜT ÜCRETLEME	PARLAMENTER ÜCRETLEMESİNİN KAKKATI (%)
AMERİKA	627 bin 600 İra	82 bin 500 İra	7	243 bin 648 İra	3
BELÇİKA	447 bin İra	69 bin 750 İra	6	202 bin 176 İra	2
ALMANYA	402 bin İra	44 bin 200 İra	5	129 bin 824 İra	2
FRANSA	349 bin 500 İra	73 bin 500 İra	3	143 bin 424 İra	2
İTALYA	329 bin İra	37 bin 650 İra	9	156 bin 384 İra	2
TÜRKİYE	214 bin 100 İra	6 bin 200 İra	28	27 bin 200 İra	12
NORVEÇ	307 bin 500 İra	71 bin 700 İra	4		
İSVİÇ	301 bin 500 İra	92 bin 100 İra	3	207 bin 9 İra	
DANİMARKA	301 bin 500 İra	81 bin 900 İra	4		
HOLLANDA	254 bin İra	46 bin 150 İra	4		
FİNLANDIYA	220 bin 500 İra	50 bin 800 İra	4		
İNGİLTERE	146 bin 500 İra	44 bin 800 İra	3	117 bin 594 İra	1

MİLLETVEKİLLERİNİN BİR YILLIK MAAŞLARI TOPLAMINI, BİR İŞÇİ AMERİKA'DA 3, AVRUPA'DA 2 AYDA, TÜRKİYE'DE İSE ANCAK BİR YILDA KAZANABİLİYOR.

Avrupa'nın en pahalı parlamenterleri Türkiye'de

■ Milletvekilleri bir yılda, birey başına düşen ulusal gelirin Amerika'da 7, Avrupa'da 5, Türkiye'de ise 39 katını alıyor

- Türkiye'de milletvekillerinin bir saatlik çalışmaları 3 bin 500 liraya mal oluyor...

-Türkiye'de milletvekillerinin aldığı maaş birey başına düşen ulusal gelirin 39 katıdır...

-Türkiye'de milletvekilinin aldığı maaşı bir işçi ancak bir senede alabiliyor...

İ STATİSTİKLERİN BU SÖYLEDİKLERİNE BİR ŞEY EKLEMeye GEREK VAR MI ?

mozambik

Mojambik yıllardır faşist portekiz yönetiminin sömürgesi olan bir ülkeydi. Portekiz'in faşist Salazar yönetimi sırasında bir hammadde yatağı ve pazar olarak kullanılan mo-jambik bu sömürü çarkını kırmak için yıllardır verdiği şerefli savaşının meyvelerini topluyor artık.

Yıllardır verilen savaş zaferle sonuçlandı. Bugün artık mo-jambik halkı kendi geleceğini kendisi yaratacak.

Portekiz de ki faşist yönetimin yıkılarak yerine kurulan yeni düzende, sömürgelerinde kurtuluşu için planlar hedeflenmişti.

Geçtiğimiz günlerde mo-jambik bu planın bir parçası olarak şerefli mücadelesinin zaferini kutladı.

Faşist Portekiz yönetimi zamanından beri Mo-jambik halkı kurtuluş örgütleri aracılığıyla bu sömürgeciliğe karşı mücadele vermişlerdir. Bu mücadeleleri kanla cinayetle işkencelerle önlenmeye çalışılmış fakat bunların hiçbirinin ülkelerinin kurtuluşundan başka birşey düşünmeyen mo-jambik halkına faydası olmamıştı.

Ve artık mo-jambikte güneşli günler başlıyor.

Geleceğin güzel günleri mo-jambik halkının örgütlü mücadelesinin bir ışık gibi yol gösterici oluyor.

Mojambik'in bağımsızlığa kavuşmasından sonra ilk demecini veren Devlet Başkanı Samora Machel ülkesinin yıllardır süren savaşı ve sömürgecilik politikası yüzünden içinde bulunduğu ekonomik durumu belirtirken şöyle diyor:

«On yılda sömürgeci bir sistemi kovmayı başarmış bir halk ekonomik güçlüklerin de üstesinden gelecek güçtedir. Açlıkla savaşmak, halkımıza giyecek ve minimum sağlık koşullarını sağlamak ilk hedefimiz olacaktır.»

Kapitalistlerin iktidarda buldukları zamanda aralarındaki ilişkileri sömürücü ve sömürülen olan Portekiz ve Mo-jambik ülkelerinde halkçı iktidarların işbaşına gelmesiyle tam bir dostluk ve kardeşlik havası esmeye başlamıştır.

italya

İTALYA'DA SEÇİMLER

İtalyada geçtiğimiz günlerde yapılan seçimler başta Amerikan emperyalizminin sözcüleri olmak üzere bütün emperyalist cepheyi şaşırttı.

Seçim sonuçları açıklandığında sosyalist ve Komünist partinin büyük bir artış sağladığı ve yıllardır seçimleri önde götürən Hıristiyan Demokrat partinin ise büyük bir farkla gerilediği görülüyordu. Komünist partisi yanında Sosyalist partinin de oylarının artması İtalya'da artık sosyalist ve komünistlerin katılmadığı bir iktidarı imkânsız hale getirdi.

Bilindiği gibi zaten işçi bölgelerinde ve özellikle İtalya'nın kuzey bölgelerinde yapılan seçimleri sol partiler önde götürürlerdi. Ancak bu seçimlerde İtalya'nın en büyük kentleri olan Torino Roma Napoli gibi yerlerde de sosyalist ve komünist partisinin Hıristiyan Demokratları geride bırakması emperyalistleri epeyi korkuttu. Üstelik Hıristiyan Demokrat Partinin merkez kurulunda bulunan 6 üyenin seçim sonuçlarından sonra Hıristiyan De-

okrat Partiyi çağdışı olmakla suçlayarak istifa etmeleri İtalyayı karıştırdı.

Sonuçların açıklanmasından sonra bir demeç veren ABD Dışişleri Bakanı Kissinger «İtalya'daki gelişmeleri endişeyle izliyoruz» demekle yetinebildi ancak.

arjantin

dünyada neler oluyor ?

başarılı genel grev

Geçtiğimiz günlerde Genel İş konfederasyonuna bağlı 3,5 milyon işçilerin önerilerine uyarak genel greve başladılar. 48 saat süren genel grev süresinde Arjantin'de hayat bütünüyle durdu.

Arjantin'deki ekonomik durumun gittikçe bozulması nedeniyle işçi sendikalarının zam taleplerinin Devlet başkanı Isabella Peron tarafından veto edilmesini protesto etmek amacıyla başlayan genel grev hareketi süresince Arjantin hükümeti istifade ederek peron'a hareket serbestisi vermek hedefini güttü.

Ancak bu genel grev olayının öncesini ve sonrasını değerlendirmekte yarar vardır.

Bilindiği gibi Arjantin'de ekonomik durum gittikçe kötüleşmektedir. Dünyanın içinde bulunduğu ekonomik çöküntünün Arjantin'in iç dinamiğinin etkisiyle de ülkedeki hayat pahalılığı % 300 oranına yükselmiştir.

Arjantin ekonomisinin içinde bulunduğu çıkmaz 1975'te ulusal para pesonun % 33 devalüe edilmesiyle başlamıştır. Bu devalüasyonun ardında geçen ay % 100'lük yeni bir değer düşüşü kararı alınmıştır.

Para üzerindeki bu ayarlamalar ülkedeki enflasyon oranını görülmemiş boyutlara ulaşmasına sebep olmuştur.

Ülke içinde hayat pahalılığı korkunç düzeylere ulaşmıştır. Örneğin benzinin fiyatlarında % 175 bir artış görülmüştür.

Elektrik te % 50, kiralarda % 90, tereyağında % 150 artırlara ulaşılmıştır. Kısaca söylemek gerekirse ortalama hayat pahalılığı oranı % 300'e ulaşmıştır.

Bu şartlar altında % 300 artan hayat pahalılığına karşı işçilerin toplu sözleşmelerde istedikleri miktar % 100'lük bir oran olmuştur. Devlet başkanı Isabella Peron işçi ücretlerindeki artışın tavan olarak % 30 da sınırlandırılmasını istemiştir. Bunun üzerine işçiler 48 saatlik genel greve çıkmışlardır. Isabella Peron bu güçlü direniş karşısında «beyaz bayrak sallamak» zorunda kalmış ve işçilerin ücretlerindeki artışları kabul etmek zorunda kalmıştır.

Ancak İşçi Sendikalarının diğer bir isteği de Sosyal Refah Bakanı olan Lopez Rega'nın yerinden uzaklaştırılmasıdır. Peron'un dansözlüğü sırasında onun «menejeri» olan bu kişi Peron'un devlet başkanı olmasından sonra sosyal refah Bakanlığına getirilmiştir. Ülke içinde faaliyet gösteren «Uç A» faşist cinayet örgütünün kurucusu olan bu «kişi» ülkede son yıl

larda «Uç A» örgütü tarafından işlenen 250 cinayetin ve 3000'den fazla saldırının sorumlusu tutulmaktadır.

Lopez Rega diğer yandan Arjantin'i işverenlerin parababalarının bir cenneti haline getirmiştir. Kısaca bugün Arjantin'de zengin daha zengin fakirin de daha fakirleştiği günler yaşanmaktadır.

Arjantin'deki bu genel grev olayıyla ortaya çıkan bir mesele de içinde yaşanan şartlarda ortaya çıkan «fikirsiz» peroncu hareketin yıkılmasını getirmesidir.

Arjantin için söylenecek söz güçlü bir genel grev olayının ardından yıllarca kitlelerin büyük desteğini sağlayan Peron efsanesinin yıkılmasıdır.

Arjantin işçilerinin başarılı genel grevinin sonuçları ise;

- Peron efsanesinin yıkılması.

- % 100'lük zam talebinin kabulü,

- Sosyal Refah bakanı Lopez Rego'nun hükümet dışı bırakılması,

- Ekonomi bakanının istifası.

sarı

SENDİKA

- İmzaladığı Toplu Sözleşmeyle yetinip, onu bile uygulatamaz.
- Patronlara karşı mücadeleye girmez.
- Fabrikada işçilerin çıkarı için mücadele eden yiğit bir işçi arkadaş, patron tarafından işten çıkarıldığı zaman buna göz yumar.
- İşçiler siyasete karışmamalı, «Partilerüstü bir politika izlemelidir» diyerek, politikayı burjuvaziye bırakır.
- İşçiler tarafından değil, patronların adamları tarafından kurultur.
- Sahte fişlerle yetki alır. Referandumdan kaçar.
- Sözleşme görüşmelerinde işçilerin ekonomik taleplerini ve sosyal haklarını değil, işverenlerin çıkarını düşünür.
- İşçilerin kanuni silahı olan grev hakkını kullanmaz. Ya da patronların elinde stok mal varken, göstermelik grev yapar.
- Patronlardan, işçi düşmanı kuruluşlardan para alır. İşçi paralarını ticarete yatırır.
- İşçileri böler; birbirine düşürür.
- Üyelerinin daha kültürlü olmasını, bilinçlenmesini, memleket gerçekleri üzerinde düşünmesini istemez. İşçileri uyutur.
- İşçi sınıfının demokratik hakları için mücadele etmez.
- Yönetimi demokratik değildir. İşçiler sendikanın yönetim ve denetimine katılamazlar. Yöneticiler çoğu zaman çeşitli sahtekarlıklarla ele geçirdikleri sendikaları yıllarca çiftlikleri gibi kullanır, sendikayı talan ederler. Toplu sözleşme görüşmelerini işçilerden gizli yapar.

DEVRİMCİ

SENDİKA

- İmzaladığı sözleşmeyi sonuna kadar uygular. Bu yolda gerekirse Anayasal bütün haklarını kullanır.
- Fabrikadan haksız yere bir işçi çıkardığı zaman, her yola başvurarak çıkartılmayı Öner.
- İşçi sınıfının mücadelesinin yalnızca sendikal mücadele olmadığını, siyasi mücadelenin de gerekli olduğunu işçilere anlatır ve bu yolda mücadele eder.
- İşçiler tarafından kurulmuştur, yönetiminde işçiler vardır.
- Gerçek imzalarla yetki alır. Yetki için referandum uygulamasından yanadır.
- Sözleşmelerde, işçilerin ekonomik talepleri ve sosyal haklarını gerçekleştirir.
- Gerektiğinde grev hakkını kullanır, patronları dize getirir. İşverenlerin çıkarına uygun göstermelik grev değil, işçilerin çıkarı için grev yapar.
- Yalnızca işçilerden ödenti alır. Bu ödentileri, işçi sorunlarını çözmekte kullanır.
- İşçilerin gerçek birliğini sağlar.
- İşçilerin gerçek kurtuluş yolunda bilinçlenmesi için eğitim çalışmaları yapar.
- İşçi sınıfının demokratik haklarını en iyi şekilde kullanmaları için mücadele eder. Referandum hakkı, kıdem tazminatının artırılması... gibi...
- Yönetimi son derece demokratiktir. Tüm üyeler en geniş bir şekilde seçme -seçilme denetleme hakkına sahiptir.
- Toplu sözleşme görüşmelerinde, işçilerin onayı alınır.

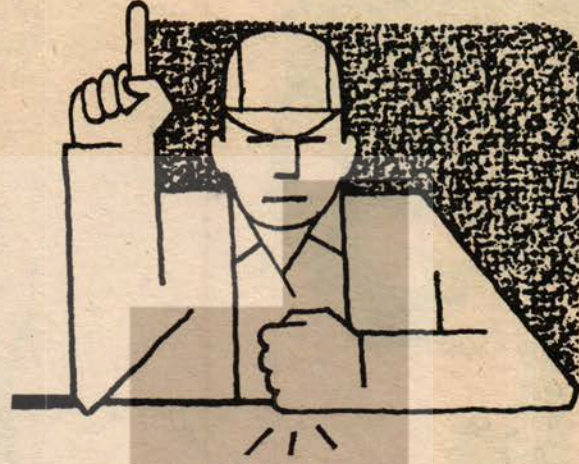

Şiir: KAYISCI

— Üzbecak —

İŞÇİYE ŞEŞLENİS

Madrum görme TEKSTİL işçi boyunnu büktü
Her işçiye teksif dardını döktü.
Yine fikrile TEKSTİL karşına ekti.
Üzbecaktan teksifi atasını gelir.
Yaktı işçiyi, sonradan sustu.
Viran yaptı işçiyi patronu tuttu.
Günme arkadaş, giden kan kustu.
İşçiyi ezeleri vurusun gelir.
Sararmış solmuş işçinin yüzü ,
Bir zavallı işçi gezer kırac yamaçta
Haksızlık yapılan böyle dünyada
Haksızlık yapanları vurusun gelir.
Gatipler zavallı, güdüreler deli.
Yurtturamazsın işçiye bu sözleri ,
Satılmışsınız işçi bunları bilmeli.
Teksifte adamız geçmiş hakları
İcerde ve işten çıkarırken zor kullandılar
Dedigi vere gitmeyeni hemen kovarlar
İşçiye soruyoruz neden güderler.
Zor kullananları yakasın gelir.
İşçinin genç yaşta belli büküldü ,
Teksif bu derde zehrini kattı.
Susmuyor, işçinin emma yetti.
Bunların bu haline gülesim gelir.
Kursulükten ektim, işiğe geldim.
Baskanlık yapıp nutuklar çektin.
İşçiye ne aldın, neley getirdin?
Bunun ardından güdenlere gülesim gelir.
Yaşamımı hiç böyle dünyada.
Sanarım kendini biran rüyada.
Akıllı işini böyle dönüp gitmek
Deli olmayı boğasını gelir.
Neceleri gelir bunda kalınışlar,
İenmişler, neıza işçi satmışlar.
Menfaat uğruna boyun bükmüşler.
Böyle boyunları kırasın gelir.
Gezdiğim yeter, biraz durayım,

Yarın işçiye nasıl durayım.
Oynamımı böyle bir oyun,
Oynayanların sonunu görsün gelir
Günme arkadaş, günme böylese yere,
Teksifin içinde gezinip durma,
Gelse de zemzemle yıkamış hurma.
TEKSTİL'in zehrini içsin gelir.
Neyinize gerekti sendika değiştirmek.
Zorunuza gitmesin şimdi dövünmek,
Teksif, sana da kalmaz böyle övünmek
İşçiye anlatmamın zamanı geldi.
Çal borunu TEKSTİL, bakma geceye.
Deri oldu gurbet böyle niceye.
Zalimlerin başı gelse sealye*,
Yine de onları ezsin gelir.
Kandırmayın işçiyi zalimleğün zalimler,
Ne söylesen TEKSTİL, vermiyor aman,
Doldurma cüzdanı, paran da yalan,
Böyle bir cüzdan atasın gelir.
ÜZBÜÇAĞI gezindim, biraz durayım.
Başıma gelenleri ben de yazayım.
Anlamaz işçi ne anlatayım,
Böyle işçilere gülesim gelir.

+++++
+ Sahibi:Tekstil İşçileri Sendikası adına Rıza Güven/Sorumlu Müdür:Erol Yalçın +
+ Adres:Babiali cad. No:19/7-8 Çağaloğlu-İSTANBUL/Dizgi:Matbaa-13/Baskı: +
+ Karaca Ofset/Filmler:Renk Grafik/Düzenleyen:Tekstil Sendikası Basın Eğitim +
+ Bürosu. Ayrıca para ile satılamaz.Reklamalanmaz.Yıl:6 Sayı:88/ 1975 +
+ Son baskı tarihi: 30 7-1975 +
+++++

SENDİKAL UYUŞMAZLIKLARDA TEK ÇÖZÜM REFERANDUMDUR.

**Referandum
uygulaması,
Yargıtay
Genel
Kurulunun
alacağı
karara dek
sürecek**

İşçilerin sendika seçme özgürlüğü anlamına gelen referandum hakkı, 2. İş Mahkemesinin aldığı bir karar ile yeni bir hukuksal boyut kazanmıştır.

Tek Met-İş Sendikasının Yargıtay 9. Hukuk Dairesi'nden aldığı bir bozma kararı ile tehlikeye giren referandum uygulaması 2. İş Mahkemesinin, Yargıtay kararına uymaması ile Yargıtay Hukuk Genel Kuruluna gitmiştir. Böyle-

ce Hukuk Genel Kurulu bu konuda bir karar alana kadar mahkemelerin referandumu basurma olanağı yeniden doğmuştur.

Yetki uyuşmazlıklarının giderilerek çoğaltılması, mahkeme kararlarından sonra da huzursuzlukların, işçi direnişlerinin sürmesi ve yasa hükümlerinin işçilerin gerçeğe iradesinin saptanmasında yeterli olmaması sonucu, mahkemeler, bir süreden beri içtihat haline getirdikleri uygulamaları işçilerin yetkili sendikasının saptanmasında irade beyanı olan referandumu basurmaktadır.

Ancak Tek Met-İş Sendikası, Maden-İş Sendikası lehine sonuçlanan bir referandum kararını Yargıtay'a götürerek 9. Dairede bozdurmuştur. Yargıtay 9. Dairesi Mahkemelerin referandum kararları vermelerinin, yasadaki yetkili sendikanın saptanmasında öngörüldüğü biçimde olduğuna karar vermiştir. Bu nedenle de Yargıtay'ın söz konusu kararından sonra referandum kararları uygulanamaz hale gelmiştir.

Ancak 2. İş Mahkemesinin dün yapılan duruşmasında, mahkeme, Yargıtay'ın referandumla yetki saptanması ile ilgili bozma kararına uymamıştır. Böylece konu kendiliğinden Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'nda görüşülerek bir karara bağlanacaktır. Yargıtay Genel Kurulu bu konuda bir karar alana dek de mahkemeler referandum kararında serbest olacaklardır.